

Drukker dan ooit

Cisca Dresselhuys

W

“Waar moet ik met m’n hersens naartoe als ik niet meer werk?”, zegt strafpleiter Theo Hiddema. En hersendeskundige Dick Swaab: “Ik zou gek worden als ik niet kon werken”.

Dat is andere koek dan het zogenaamde Zwitserleven-gevoel, waarmee je als 65-jarige om de oren wordt geslagen: in open sportauto’s over zonnige boulevards rijden of onder een parasol genieten van een cocktail. Voor steeds meer ouderen is dat niet het paradijs waarnaar zij uitkijken. Zij willen gewoon doorwerken, ook na hun officiële pensioendatum. In 2001 werkte krap 4% van de 65-plussers door, eind 2010 was dat percentage verdubbeld tot 8%. Nog altijd een kleine minderheid van de ouderen, maar wel een groeiende groep.

Dit cijfer zal de komende tijd snel stijgen nu de eerste babyboomers 65 worden. Want waarom zouden mensen als Geert Mak, Paul Witteman, Mensje van Keulen, Ivo Niehe, Adriaan van Dis, Roel Coutinho, Wubbo Ockels of Wouke van Scherrenburg, om er maar een aantal te noemen, werkloos thuis gaan zitten, vanwege het loutere feit dat ze 65 worden? Dit jaar bereiken maar liefst 230.000 Nederlanders deze leeftijd, ruim 60.000 meer dan vorig jaar. Hun opleiding is door de bank genomen beter dan die van de generaties voor hen, waardoor ze meer zin en mogelijkheden hebben om langer door te werken. Meestal niet in loondienst, maar als freelancer, want veel werkgevers zijn niet blij met oudere werknemers.

Dat verschaft hen dan de zo gewenste vrijheid, want, zoals ex-Journaalpresentator Philip Freriks zegt: “Ik ben heel erg blij met m’n herwonnen vrijheid”.

Een voordeel van langer doorwerken is dat je er de ziekte van Alzheimer mee op afstand kunt houden.

Hersendeskundige Dick Swaab: “Het is: use it or lose it, dat wil zeggen: gebruik voorkomt verlies”. Toen ik zelf in 2008 met pensioen ging als hoofdredactrice van Opzij, iets waartegen ik heel erg had opgezien, wist ik één ding zeker: ik zou doorgaan met m’n werk als journaliste. Niet voor niets wilde ik al vanaf m’n twaalfde dat vak in. Dat schuif je dan niet terzijde, alleen vanwege het feit,

dat de kalender op een bepaalde dag aangeeft dat je 65 bent.

Ik ben interviews gaan maken met mensen, die er net zo over denken als ik. Die werken geen vervelende plicht vinden, maar een fantastische levensvulling. Of zoals Telegraaf-columnist en medicus Bob Smalhout het uitdrukt: “Werken is een mensenrecht, dat zwart op wit in een wet zou moeten worden opgeschreven, net zoals het stemrecht. Want een mens is niet gemaakt om twintig jaar een lullig balletje in een lullig gaatje te mikken.”

ISBN: 9789089751577

ciscadresselhuys@speakersacademy.eu

FOTOGRAFIE: © LEONARD FÄUSTLE
 TEKST: CISCA DRESSELHUYS